

Kennis scheppen Deel 2: Het leven, het universum en de rest

Mother Earth Radio Podcast van januari 2023

FR Dames en heren, het ziet er niet goed uit.

We zijn niet beter af.

Welnu, het mag waar zijn dat de mensheid ziekten heeft uitgeroeid, dat de kindersterfte is gedaald, dat de levensverwachting is gestegen, dat de wereldbevolking gestaag groeit, dat de technische en medische vooruitgang het mogelijk heeft gemaakt dat een aanzienlijk deel van de mensheid zonder honger en in relatieve welvaart kan leven. Maar kijk eens rond in uw eigen omgeving; hebben veel van uw medemensen donkere kringen onder de ogen, hoofdpijn, slaapstoornissen, depressies, een hoge mate van ziekte op het werk, zijn ze moe, ongelukkig, gestrest? Is de gesel van de oorlog ooit opgehouden om de wereld te cirkelen? Is de mensheid nog in staat tot vroegere prestaties op het gebied van cultuur, filosofie, architectuur? Doen we eigenlijk wel iets anders dan ons door een slopende werkdag en vervolgens door ons dagelijks leven heen worstelen? Zijn we werkelijk gezonder? Is de mensheid op de goede weg naar vrede, begrip en bloei?

Zoals ik al zei, ik ben bang dat het er niet goed uitziet.

Tijdens vele voorbereidende besprekingen voor dit programma hebben de heer Lachmann en ik besloten u enkele gedachten voor te leggen die zeer fundamentele kwesties bespreken.

In de hoop wat open geesten en zielen te voeden met de informatie die je misschien nodig hebt om op te staan, verwelkomen we Florian Reiterer en:

SL Sylvio Lachmann

FR naar het tweede deel van de serie Creating Knowledge op Mother Earth Radio.

Leven wordt gewoonlijk geassocieerd met bewustzijn. Zich bewust zijn van zichzelf wordt dan verder geëvalueerd als bewijs van intellect, bijvoorbeeld in onderzoek bij primaten. Kattenbezitters spreken van familieleden, de hond is voor velen de trouwste vriend. Maar bomen zijn ook levende wezens, ze hebben leven in zich, zeggen sommigen; en de amateurtuinier spreekt waarschijnlijk op dezelfde manier over zijn bloemperken.

Stenen verdienen echter niet de status van levende wezens; er is geen beweging, geen ademhaling, geen bewustzijn waarneembaar. Mijnheer Lachmann, hoe wordt "leven" eigenlijk officieel gedefinieerd?

SL Helemaal niet! Als we in Wikipedia of in welke encyclopedie dan ook zoeken naar de definitie van het woord leven, dan vinden we eigenlijk alleen

maar een opsomming van de kenmerken van het leven. Dus metabolisme, voortplanting, beweging, prikkelbaarheid en groei. Dit zijn kenmerken die het leven zelf niet definiëren, maar slechts de kenmerken ervan. In feite beschikken we niet over een definitie die rationeel zou zijn om dit leven op een of andere manier aan ons voor te stellen, om ons er een voorstelling van te kunnen maken. Het is allemaal nogal vaag.

FR Wij denken dat de term "leven", als hij netjes was afgebakend en gedefinieerd, de mensheid niet zo minachtend over het leven zou doen als ze doet.

Dus, laten we het stalken:

Het leven op deze planeet heeft zich gevormd op basis van koolstof. Waarom koolstof?

SL Koolstof is het element bij uitstek dat het beste en het meest met andere elementen kan combineren. Koolstof kan zich met maximaal vier elementen tegelijk verbinden en kan zo de meest moleculaire verbindingen in de natuur produceren die tot nu toe bekend zijn.

FR We zijn weer bij de elementen. Een element dat u, dames en heren, niet goed kent is element 0, het eerste in het periodiek systeem. Het is ongeveer honderd jaar geleden uit de natuurkundeboeken geschrapt. Er is veel discussie over, ook over hoe het ding zou moeten heten, en over de vraag of alle natuurkundige grootheden van weleer die ermee rekenden, misschien echt bijgelovige gekken waren.

Nu zou ik u willen voorstellen, en ook u, mijnheer Lachmann, dat u dit het komende kwartier bekijkt vanuit mijn gezichtspunt: volledige onwetendheid. In ieder geval ben ik bereid te aanvaarden dat er onder de waarneming een fundamenteel element zit, fijner dan lucht, en ik stel voor dat we het de werktitel geven: "iets".

Dit iets bestaat nog steeds in de huidige fysica, de leegte van de ruimte is waarschijnlijk te zwaar om werkelijk "niets" te hebben, er moet "iets" zijn. Men noemt het waarschijnlijk donkere materie.

In elk geval wordt aangenomen dat dit iets ook de atomen doet ontstaan, en we kunnen de resultaten van deze actie overal waarnemen. En het verbazingwekkende van wat we zien is dat we altijd wervelvormige structuren zien. Hoe kunnen we ons de structuur hiervan voorstellen?

SL Op dit moment, mijnheer Reiterer, kijken we naar de materiële dingen die we via onze zintuigen kunnen bevatten, en in de afgelopen decennia hebben we een aantal meetinstrumenten, analytische apparaten, geproduceerd om onze zintuiglijke input aanzienlijk te kunnen uitbreiden. We kunnen dus veel verder gaan dan het niveau dat de natuur ons heeft gegeven en nu dingen analyseren die we op die manier niet konden analyseren. Maar het hele verhaal is een crux. We kennen nu de aggregatietoestanden van de

elementen, we hebben de vaste elementen, we hebben de vloeibare elementen, we hebben de gasvormige elementen. We kunnen de gasvormige elementen niet zien. We weten dat ze er zijn, we ademen, dus we weten dat we gas inademen, we kunnen deze gassen analyseren enzovoort. Maar wat komt er mogelijk vóór het gas? Is er iets? Zijn er misschien toestanden van materie die tot nu toe voor ons gesloten zijn? Ik denk van wel. En dat dit atoomniveau nog verder naar beneden ligt. En wat is het nu? Zijn het echt deeltjes? Wat is een deeltje?

Nu komen we bij een verklarend model dat al lang de ronde doet in de natuurkunde, namelijk de vortex-fysica. En deze vortex fysica zegt dat vortex structuren bestaan in verschillende orden van grootte. Ja, dat een atoom zelf een vortexstructuur is! En deze vortexstructuur moet het gevolg zijn van het feit dat iets vortext, dus ik heb een medium nodig waar een vortex zich kan ontwikkelen.

FR ...het medium...zoals het water in de badkuip waar de zuiging dan de draaikolk creëert.

SL Zo kun je het je voorstellen. En de hele zaak werd vroeger verklaard door de aether theorie, nu spookt de "H-ether" rond op enkele afvallige natuurkunde afdelingen daar; en "H" niet voor waterstof, maar voor "holografisch" en "hiërarchie". Ik denk dat het woordje hiërarchie daarin bijzonder waardevol is. Deze basisstructuren die ons tot nu toe ontgaan zijn, zijn mogelijk wervelend. En deze vortexstructuren zijn weer ingebed in andere vortexstructuren enzovoort. Dus vortices voeden andere vortices, die op hun beurt weer grotere vortices genereren, en het geheel wordt als het ware genest en in elkaar teruggekoppeld. Er is hier dus een oorsprong, er moet ergens iets begonnen zijn, en de eerste wervel bracht een andere voort en deze verdeelde zich weer en bracht subwervels voort. Met andere woorden, elke wervel heeft ouders, die op hun beurt weer ouders hebben, als je het zo bekijkt, en zij krijgen als het ware de informatie van hun voorste structuren.

FR Het begint op de bodem van de mens, dat je ziet dat het DNA, de overgeërfde informatie, ook een spiraal is, deze dubbele spiraalvormige helix.

SL Het interessante is dat we deze vortex structuren overal vinden. Alleen al in DNA, en dan is er in de natuurkunde deze zogenaamde fotoforese. Deeltjes worden in een kamer gebracht waar een vacuüm heerst en dan wordt het geheel als het ware verlicht met licht, en dan zie je dat die deeltjes spiraalvormig bewegen!

Als het deeltje zelf werkelijk een vortexstructuur is, dan zien we twee niveaus, twee geneste niveaus: het deeltje zelf als vortexstructuur, als we inzoomen, zouden we het beeld alleen verkleind aantreffen, bij wijze van spreken. Dat daar weer vortex structuren vormen.

En dit deeltje in deze kamer draait of beweegt spiraalvormig, of vele deeltjes daarvan, dat is dan het volgende niveau, de volgende hiërarchie, enzovoort. Het hele universum kan worden voorgesteld als een oneindig grote vortexstructuur.

FR En het is ook duidelijk, denk ik, als je onderaan begint, ik zeg onderaan, het gaat naar beneden en naar beneden, maar als je naar het DNA kijkt en dan naar boven en naar de manier waarop een zonnestelsel draait in het sterrenstelsel en het sterrenstelsel draait door het heelal; dat zie je daar zeker terug denk ik.

SL Je kunt dit uitstekend zien bij de hemellichamen. We kijken altijd naar de beweging van de planeten rond de zon in twee dimensies, zodat iedereen het beeld heeft dat er iets rond de zon beweegt. Als je het in drie dimensies bekijkt, zie je dat de zon, die zelf rond de centrale zon beweegt, en de planeten die niet direct om een as rond de zon bewegen, maar als het ware achter de zon aan dwarrelen. En het hele zonnestelsel maakt deze beweging ook weer. En deze sterrenstelsels, kun je prachtig zien. Bijvoorbeeld bij de spiraalstelsels. Als je kijkt naar het verlengde van de armen, eindigen ze ergens in het vermeende niets. Maar als je deze armen naar binnen volgt, zie je dat er een compressie is, en binnenin zie je dit centrum. Wat heel helder is. Er wordt dus iets naar binnen gezogen, en waar komt dat vandaan als het heelal buiten leeg is van materie? Wat wordt daar naar binnen gezogen, wat wordt daaruit gevormd, wat gebeurt daar eigenlijk?

En dat is de interessante vraag, een vortex moet onderhouden worden, hij moet gevoed worden, hij heeft iets nodig om aan te zuigen, en in het geval van de sterrenstelsels lijkt het erop dat daar iets wordt aangezogen dat we nog niet kennen! En dat wordt nu aan de ene kant "H-ether" genoemd, wie die term in de natuurkunde gebruikt wordt uitgelachen of weggegooid, en tegelijkertijd zoeken de natuurkundigen van deze tijd naar zwarte materie. Er is hier dus sprake van een complete tegenstrijdigheid.

FR Ik las dat onze natuurkundige-pop-ster Einstein al in 1920 in een essay opriep tot de herinvoering van de ether, maar dat hij daarvoor op de een of andere manier niet dezelfde publiciteit kreeg. Nou, er zijn geen zaken zoals showbusiness.

In ieder geval, wervelfysica! Ik wil er nu niet diep op ingaan, maar ik wil het wel een beetje illustreren; we hebben al gehoord over de draaikolk in de badkuip, er zijn wervelingen in de lucht, achter straalvliegtuigen bijvoorbeeld; als je een touwtje steeds verder verdraait, krijg je een gigantische kluwen; je kunt je individuele deeltjes op een spiraalvormig pad voorstellen of de hele draaikolk zelf, zoals de echt grote dingen, de tornado's. Wervelingen creëren zuigkracht, ze vechten om stabiliteit tegen wrijving, er zijn talloze dingen om ons heen en in ons die allemaal groeien in wervelachtige structuren, planten, bomen, organen... Meneer Lachmann?

SL zelfs het hart, mijnheer Reiterer, als je het openmaakt en naar de structuur kijkt, is het hart een lange spier en is het in een vortex gedraaid. Dus als je zo'n hart openmaakt en dan naar de geometrie kijkt of het projecteert, dan zie je in principe ook een vortexstructuur. We vinden deze vortexvormen overal in de natuur, je herinnert je misschien de vorige zomer toen het zo heet en droog was; als je daar over het platteland reed, zag je overal vortexstructuren in de vorm van stofduivels. Dit zijn deze kleine wervelwinden, deze zandbroeken, en ze trokken daar over de velden, je kon heel mooi deze wervelstructuur naar boven zien, wanneer ze bijvoorbeeld stro, gras of zand in de lucht gooien, dan zie je prachtig deze uitdrukking over de slang dat dit een perfecte werveling is. Elders, bijvoorbeeld in Marokko, zijn er zelfs gekke verschijnselen gemeld over deze wervelingen, dat ze een bepaalde intelligentie bezitten, ze worden daar ook wel woestijn derwisjen genoemd, en er wordt vaak beschreven dat als je in de buurt van zo'n derwisj komt, ze je letterlijk achtervolgen!

Wat is dan de verbinding? Het lichaam, de mens via de aura als een vortex vorm aan een andere vortex die daar in de omgeving beweegt, een netwerk als het ware, een koppeling aan een nog grotere vortex misschien zelfs? Dus allemaal interessante dingen die je in de natuur vindt, meneer Reiterer.

FR Als je het mij vraagt, denk ik dat het bijna criminele energie heeft om zoiets voor ons verborgen te houden. Het wereldbeeld dat voortkomt uit vortex fysica! Een diepe verbondenheid met alles wat mij omringt, het hele grote ding dat een ding is, dat deel uitmaakt van mij en ik van het.

Nou, hartelijk dank, ik weet zeker dat de paus dat niet graag hoort, deze "vertegenwoordiger van God" met zijn petje of de Imam of Rabbi of Dalai of of of?

SL Ja, helaas worden we nog steeds voor de gek gehouden, dat is de laatste eeuwen het programma geworden, helaas ook door religie of al die religieuze stromingen. Door deze misverstanden is ons eigenlijk de toegang tot de ware natuur ontnomen. Ik wil u herinneren aan de donkere tijden van de Middeleeuwen, hier in deze contreien, de heksenverbranding, meer dan 2 miljoen vrouwen werden op de brandstapel gezet die kennis hadden van de natuur, die toegang hadden tot de natuur, die op de hoogte waren van deze processen, die ze in hun leven integreerden. En zij hebben deze kennis gebruikt voor zichzelf en gebruiken het ook voor zichzelf. Dus in heilige gebouwen of zo werd deze kennis ook toegepast op de vortex fysica, en daar worden we als het ware nog steeds in toom gehouden. Naar mijn mening was het secularisme hiervoor in het verleden bepalend, de scheiding tussen kerk en staat. Met andere woorden, er werd een taakverdeling gemaakt, en die stelde ook heel duidelijke premissen wie wat mag doen en wie niets mag doen! En we moeten uit deze ellende komen door een proces van erkenning. We kunnen zien waar we nu zijn beland, en hopelijk komen er vele goede

wervelingen op ons af die onze geest zullen openen, die verlichting zullen brengen, dat we terugkeren naar een wereldbeeld waarin we verbonden zijn met de natuur.

FR ...en niet naar buiten kijken naar iets dat later komt, dat na het leven komt, of dat mij redding brengt van buitenaf, ik denk dat je naar binnen moet kijken om je redding te vinden. Maar net zo onduidelijk als het begrip leven, waar we het vandaag over hebben, is bijgevolg ook dat van de dood. Strikt genomen is het de vraag of bijvoorbeeld een arts überhaupt iets te zeggen heeft over de vraag wanneer de exitus van een patiënt precies plaatsvindt. Is iets een levenloze omgeving of leven? En hoe zit het met mijn steen, mijnheer Lachmann?

SL Ik wil voorlopig bij het biologische leven blijven. De arts weet het niet! Dit kan ieder van u op een heel lelijke manier treffen. Als je vandaag in een kliniek sterft, bijvoorbeeld, dan wordt de klinische dood gedefinieerd als wanneer de ademhaling stopt en de polsslag stopt, dat wil zeggen wanneer je geen hartslag meer kunt meten. En vanaf dat moment ben je bij wijze van spreken ook verlost, als je besloten hebt om bijvoorbeeld orgaandonor te zijn. Dan kom je, want die organen, dat klinkt nu misschien een beetje vreemd, moeten heel vers zijn, dan wordt de hele zaak heel snel afgehandeld, en kom je op de operatietafel. Je bent klinisch dood, bij wijze van spreken, en dan word je eigenlijk zonder verdoving opengemaakt en worden de organen verwijderd. En dan trillen deze patiënten... dus deze dode patiënt, zogenaamd dode patiënt, hij trilt, hij doet nog steeds iets, dus er zijn nog steeds zeer slechte reacties te zien, en waarom zijn die te zien? Omdat het leven op dit moment nog in het lichaam zit. Onze hersenfuncties werken nog lang, de afzonderlijke structuren, de wervelstructuren van de organen werken nog, de kleinere celfuncties werken nog, er is nog leven in het lichaam. Je zou kunnen zeggen dat je levend wordt geslacht. Heeft dit iets te maken met religieuze rituelen, zou je je bijna moeten afvragen. Veel artsen die patholoog zijn geweest weten dit, ze hebben hun veto al uitgesproken, er verandert niets aan de situatie, zoveel moet iedereen weten!

En in anorganische materie, u noemde net de steen, ik denk dat zelfs een steen een soort bewustzijn heeft, ik zou niet direct leven willen veronderstellen, maar deze steen is gebundelde materie van vortexvormen, en deze zijn weer ingebed in grotere vortexstructuren, Dus er is een soort uitwisseling, misschien zelfs van energie, van informatie, en het begrip leven kan daar misschien zo worden toegepast, dat men de definitie zou kunnen munten, zou moeten munten, dat er leven is in verschillende gradaties, en om dat te verklaren met een functionaliteit zou daar een weg vooruit zijn. Dat zou ons ook in staat stellen een benadering, een respect voor de natuur te plaatsen, mogelijk op een heel andere manier.

FR Dames en heren,

ziet het er toch niet zo slecht uit.

Alles komt goed.

Als je het allemaal zo bekijkt, kun je de zaak met een heel andere moed benaderen!

Zo hebben de overwegingen over de aard van het leven mij tot een sterk veranderde kijk op de wereld gebracht. En sindsdien dank ik graag mijn vader, het universum, omdat hij het zaad voor alles heeft gegeven, en mijn moeder, de aarde, omdat zij mij vervolgens heeft voortgebracht; om te zien, om te scheppen, om te leven.

Meneer Lachmann, hartelijk dank voor dit interview, hopelijk spreken we elkaar snel weer voor het derde deel van onze serie Creating Knowledge op Mother Earth Radio, we willen het dan hebben over water. Het leven is ontstaan in water, wij zijn grotendeels gemaakt van water, en ik hoop dat de heer Lachmann ons enkele zeer praktische tips kan geven over hoe wij bijvoorbeeld ons drinkwater zouden kunnen verfijnen?

SL Met genoegen, Mr. Reiterer. In het kader van de ontwikkeling van een nieuwe bron houden we ons momenteel zeer intensief bezig met het onderwerp water. Ik heb zelf veel onderzoek gedaan naar dit onderwerp en heb een aantal zeer interessante verbanden ontdekt, maar ik heb ook ontdekt dat er momenteel veel onzin rondgaat. Het wagenwiel is er vaak voor de tweede keer uitgevonden, ik noem alleen het begrip zeshoekig water, dat eigenlijk een oude hoed is met een nieuwe rand. En ik geef u ook graag wat tips over hoe u iets kunt doen voor het water dat u drinkt of misschien gebruikt voor uw planten, en illustreer water in het algemeen in een beschouwing.

FR Ik heb hier nu nog de Rolling Stones op de draaitafel, speciaal voor u, meneer Lachmann, de rollende stenen, met de titel Loving Cup. Bij de microfoon...

SL Oh geweldig! Ik dank je. (lacht)

FR Met plezier! Florian Reiterer neemt afscheid bij de microfoon, bedankt voor het luisteren, take care, en u moet weten, dat meneer Lachmann de Rolling Stones niet kan uitstaan.